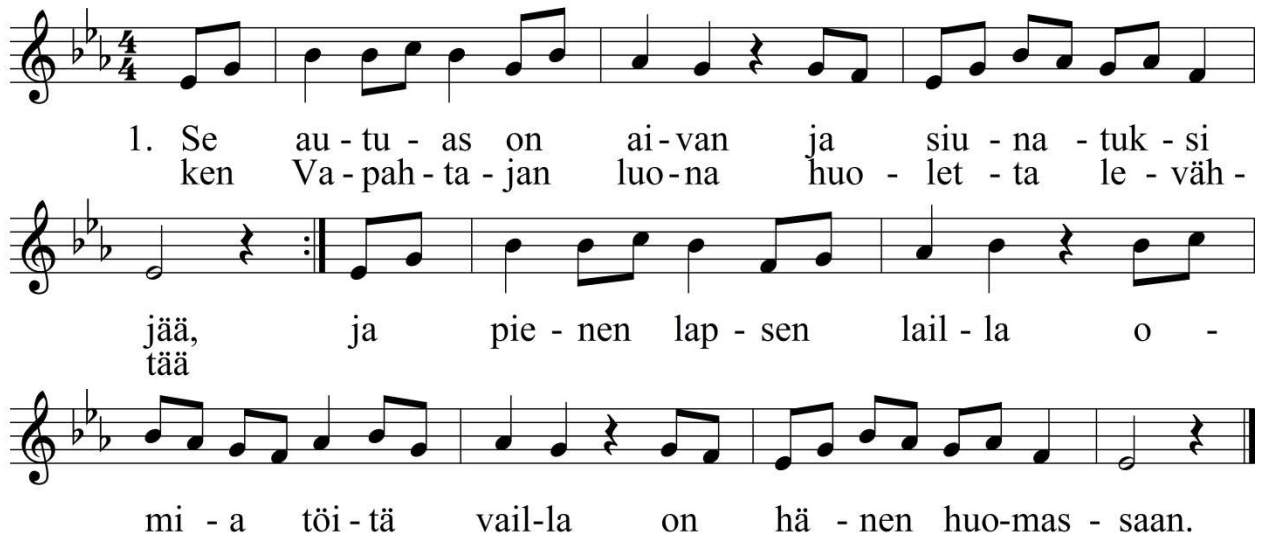

Siionin virsi 160 ehdotus

1. Se au - tu - as on ai - van ja siu - na - tuk - si
ken Va - pah - ta - jan luo - na huo - let - ta le - väh -
jää, ja pie - nen lap - sen lail - la o -
tää
mi - a töi - tä vail - la on hä - nen huo - mas - saan.

1. Se autuas on aivan
ja siunatuksi jää,
ken Vapahtajan luona
huoletta levähtää
ja pienen lapsen lailla
omia töitä vailla
on hänen huomassaan.

2. **Hän touhuilee kuin lapsi,**
ei suotta laskelmoi,
hän rukoilee ja kiittää
ja veisaakin, jos voi.
Hän katsoo Jeesukseensa
ja tietää voittaneensa
aarteista kalleimman.

3. Jos myötäinen on taival,
hän kiitollinen on
ja kohtaa tyynin mielin
myös raskaan kohtalon.
Hän huolet kaikki antaa
armahtajansa kantaa
ja lohdun siitä saa.

4. **Hän uskoo, että luokseen**
on Jeesus astunut
ja ristinkuolemallaan

tien uuden aukaissut.
Se vapauteen johtaa,
kun synnin orja kohtaa
syntisten auttajan.

5. Immanuel, sen tiedät,
ja tiedän minäkin:
töin, sanoin, ajatuksin
kun sinut tuomitsin,
sait viitan purppuraisen,
ja orjantappuraisen
toin kruunun päähäsi.

6. Nyt, Jeesus, ota vastaan
sieluni syntinen.
Se puhdistaa, suo sille
jo rauha taivainen.
On autuas se hetki,
kun päättyy mainen retki
ja kotiin tulla saan.

7. Niin malttamattomasti
luoksesi ikävöin.
Odotan, pyydän, huokaan
ja kiitän päivin, öin.
Toivoa pidän yllä,
jos, Jeesus, sanot kyllä,
niin en voi pettyä.

Anders Odhelius
suom. E. Lagus
uud. W. Malmivaara, J. Haavio
uud. K. Pispala, J. Julkunen